

full dominical

Església de Menorca

Número 1878 - Any XXXVII - 3 juny 2018

75 anys de la coronació de la Mare de Déu del Toro

L'OFICI LITÚRGIC DE LA MARE DE DÉU DEL TORO

Benvolguts diocesans:

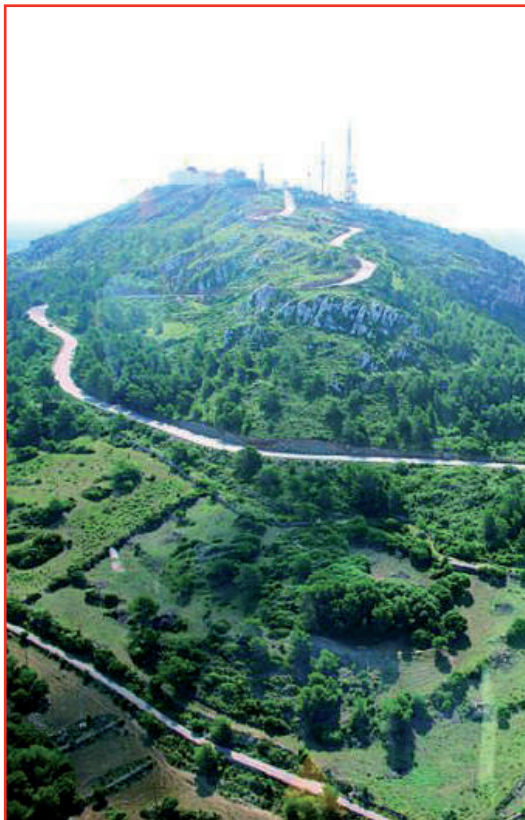
Amb data de 15 de desembre de 1986 la Santa Seu va aprovar els textos de la Missa i l'Ofici propis de la Solemnitat de la Mare de Déu del Toro. En aquests textos litúrgics trobem tres idees principals, que comento.

Primer de tot es destaca que Maria és la Mare de Jesús, el Fill de Déu. Ella és "l'aurora de Salvació" perquè d'ella "ha nascut el Sol de justícia" (ant. Benedictus). En el prefaci de la Missa es fa servir una expressió que està ja present en la teologia de Sant Agustí i altres Pares de l'Església. Es diu que Maria "va ser la mística cambra, de la qual va sortir Crist". En el sant ventre de Maria Déu el Verb de Déu ha assumit la naturalesa humana; per això, el sí virginal de Maria és el llit nupcial on es consuma el desposori de Déu amb la humanitat.

En segon lloc, se subratlla que Maria és mare de tots els creients. El Senyor -es diu en una antífona- "us ha fet mare feliç del seu poble" (I Vespres). El Concili va assenyalar que Maria, assumpta al cel, "amb el seu amor matern té cura dels germans del seu Fill, que encara peregrinen i es troben en perills i ansietat fins que siguin conduïts a la pàtria benaurada" (LG 62). Així la sentim: com a mare que acull, té cura i acompanya. El prefaci de la Missa ens recorda que, des del cel, ella segueix sent "l'esperança del feus i l'honor del nostre poble".

En l'oració pròpia d'aquest dia es demana per "els fidels de l'Església de Menorca" que, per la intercessió de Maria, "formin una sola família en la pau i que visquin units amb un sol amor fraterno". En celebrar a la nostra patrona, li demanem que ens reuneixi, com va fer amb els primers deixebles i que ens animi a seguir proclamant l'Evangelí.

La litúrgia té en compte, finalment, el fet que el Santuari es troba en una muntanya i es fa ressò dels textos bíblics que

conviden a pujar a la muntanya a celebrar la grandesa de Déu. Per exemple, els tres salms de l'Ofici de lectures contenen al·lusions a la "muntanya del Senyor". El Salm 23 ens diu que només pot pujar a la muntanya l'home de cor sincer i mans netes, mentre que els salms 45 i 86 celebren la presència de Déu a la muntanya santa, lloc en el qual ha posat el seu palau.

Aquest tema apareix també en l'antífona del Magnificat de les primeres vespres, que diu: "Des de la vostra muntanya santa, Verge Maria, la misericòrdia de Déu, s'ha estès de generació en generació sobre els qui el temen". La muntanya del Toro és presentada com la muntanya santa de Maria, des de la qual s'ha anat vessant la misericòrdia de Déu sobre el seu poble. Per això, se'ns convida a pujar a la muntanya, per trobar-nos amb la mare i gaudir de la misericòrdia de Déu.

† Francesc, Bisbe de Menorca

l'entrevista a...

ALEJANDRO RÍO
CARRERAS

Alejandro Río Carreras natural de Maó. Psicòleg i orientador escolar, membre del Secretariat de Família de Menorca. Va dirigir una Jornada Diocesana de Formació de Preparadors per al Matrimoni el passat 21 d'abril al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Alejandro. Per què és important la formació de preparadors per al matrimoni?

El matrimoni és un esdeveniment fonamental a la vida de les persones. El matrimoni cristià té una dimensió religiosa, és un sagrament, això vol dir que Déu es fa present en l'amor dels nuvis i els acompanyarà al llarg del seu projecte de vida en comú. Els preparadors som també aprenents en aquest camí i necessitem compartir l'alegria d'estimar, els dubtes, experiències, pregàries...

En què va consistir aquesta jornada?

En una trobada on vam reflexionar junts sobre la societat actual, les parelles i com ajudar-les a fer un casament ple de goig i esperança. L'Església és una realitat viva que sempre està en moviment, revivint la seva fe i demanant l'ajuda de Déu per a servir més i millor als altres, malgrat les nostres febleses i limitacions.

El títol de la xerrada «Preparació per al matrimoni. Preparació per la vida». Quina diferència hi ha d'anar preparats o no al matrimoni?

Preparar-se és una característica humana davant els reptes i projectes que volem assolir. Ens preparem per a ser adults i per a fer una feina o un esport... si no ens preparéssim per a viure junts o tenir fills seria una irresponsabilitat. La preparació ens ajuda a dialogar sobre el significat de casar-se per l'Església. La formació no acaba mai. Hem d'estar oberts a la Paraula de Déu, que ens proposa el camí de la felicitat.

Una de les formes més grans de la felicitat són els fills. L'amor als fills ens omple i ens mostra com és l'Amor de Déu, ja que tots som fills seus i, per tant, germans d'un mateix Pare. Jesús ens va parlar d'aquest amor del Pare amb la bellesa de les paràboles i amb el seu exemple de vida.

Per què recomanes idò, de participar en els cursets de preparació al matrimoni a aquelles parelles que es volen casar?

Perquè és una experiència d'acceptació i estima, on tots aprenem i ens ajudem mútuament a enfortir els lligams de la fe i de l'amor, practicant el diàleg. Ens trobem només uns dies, però la llavor important és la que hi ha al cor de cada parella. Amb l'ajuda de Déu, donarà fruit i farà que els fonaments de la seva casa no estiguin fets d'arena sinó de roca.

Toni Olives

la paraula
de Déu

El Cos i la Sang de Crist

Solemnitat

Lectura del llibre de l'Èxode 24, 3-8
En aquell temps Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: "Farem tot allò que diu el Senyor." Moisès escrigué totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolassin vedells com a víctimes de comunió. Ell recollí dins ribells la mitat de la sang, i amb l'altra mitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: "Farem tot allò que diu el Senyor, l'obeirem en tot." Llavors Moisès aspergí el poble amb la sang i digué: "Aquesta és la sang de l'aliança que el

Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí."

Salm responsorial 115
R: **Invocant el seu nom, alçaré el calze per celebrar la salvació.**

Lectura de la carta als cristians hebreus 9, 11-15

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 14, 12-16.22-26
El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: "¿On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?" Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: "Anau a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri

digau al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell vos ensenyarà a la part alta de la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Preparau-nos allà el sopar." Els deixebles se n'anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual. I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: "Preneu-lo: això és el meu cos." Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: "Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Vos ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins al dia que en beuré de novell en el Regne de Déu." Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

Lectura del libro del Exodo 24, 3-8

Salmo responsorial 116
R: **Alzaré la copa de la salvación, invocando el nombre del Señor.**

Lectura de la carta a los Hebreos 9, 11-15

Hermanos: Cristo ha venido como sumo sacerdote de los bienes definitivos. Su tabernáculo es más grande y más perfecto: no hecho por manos de hombre, es decir, no de este mundo creado. No usa sangre de machos cabríos ni de becerros, sino la suya propia; y así ha entrado en el santuario una vez para siempre, consiguiendo la liberación eterna. Si la sangre de machos cabríos y de toros y el rociar con las cenizas de una becerra tienen el poder de consagrar a los profanos, devolviéndoles la pureza externa,

cuánto más la sangre de Cristo, que, en virtud del Espíritu eterno, se ha ofrecido a Dios como sacrificio sin mancha, podrá purificar nuestra conciencia de las obras muertas, llevándonos al culto del Dios vivo. Por esa razón, es mediador de una alianza nueva: en ella ha habido una muerte que ha redimido de los pecados cometidos durante la primera alianza; y así los llamados pueden recibir la promesa de la herencia eterna.

Lectura del santo Evangelio según San Marcos 14, 12-16.22-26

El primer día de los Ázimos, cuando se sacrificaba el cordero pascual, le dijeron a Jesús sus discípulos: «¿Dónde quieres que vayamos a prepararte la cena de Pascua?» Él envió a dos discípulos, diciéndoles: «Id a la ciudad, encontraréis un hombre que lleva

un cántaro de agua; seguidlo y, en la casa en que entre, decidle al dueño: "El Maestro pregunta: ¿Dónde está la habitación en que voy a comer la Pascua con mis discípulos?" Os enseñará una sala grande en el piso de arriba, arreglada con divanes. Preparadnos allí la cena.» Los discípulos se marcharon, llegaron a la ciudad, encontraron lo que les había dicho y prepararon la cena de Pascua. Mientras comían, Jesús tomó un pan, pronunció la bendición, lo partió y se lo dio, diciendo: «Tomad, esto es mi cuerpo.» Cogiendo una copa, pronunció la acción de gracias, se la dio, y todos bebieron. Y les dijo: «Ésta es mi sangre, sangre de la alianza, derramada por todos. Os aseguro que no volveré a beber del fruto de la vid hasta el día que beba el vino nuevo en el reino de Dios.» Después de cantar el salmo, salieron para el monte de los Olivos.

evangeli i vida

Convidats a la festa

Francesc Triay

Els cristians fem memòria de l'entrega de Jesucrist per amor a tots els homes. Ell ha vingut a fer la voluntat del Pare, estimar fins a l'extrem. Sempre que ens reunim per a celebrar l'Eucaristia repetim el gest de Jesús la nit abans de la seva mort en creu. "Mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. I digué: Preneu: això és el meu cos. Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies, els la donà i en begueren tots. Els digué: -Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom." (Mc 14, 22-24).

Celebrar la festa del Cos i la Sang de Crist no és sols confessar la nostra fe en la seva presència en el Pa i el Vi, és fer-nos conscients que els cristians per viure a fons la nostra fe estem convidats cada setmana a seure a la Taula del Senyor per recordar

que en l'Eucaristia ens fem una sola cosa amb Jesucrist, doncs Ell es fa el nostre aliment. Fer-nos una sola cosa amb Ell ens ha de dur a viure el seu estil, a estimar com Ell. Jesús diu: *Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, us mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor.* (Jn 5, 9-10). I així com Jesús no ha vingut pel seu compte (cf Jn 8, 42) nosaltres no som cristians per pròpia iniciativa, és Ell qui ens ha cridat: *No m'heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà.* (Jn 15, 16). Diu Jesús als seus deixebles i a nosal-

tres: *"Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres"* (Jn 20, 21).

L'Eucaristia ens compromet amb els germans: *"L'Eucaristia compromet a favor dels pobres. A fi de rebre veritablement el Cos i la Sang del Crist lliurats per nosaltres, hem de reconèixer el Crist en els més pobres, germans seus: Has tastat la Sang del Senyor, i no arribes ni a reconèixer el teu germà. Fins i tot deshonres aquesta taula, si no consideres digne de compartir el teu aliment el qui ha estat considerat digne de participar en aquesta taula. Déu t'ha alliberat de tots els teus pecats i t'hi ha convidat. I tu, ni tan sols aleshores, no t'has tornat més misericordiós"*. (CEC 1397).

Convidats a seure a la Taula del Senyor, fem-nos solidaris amb els pobres i marginats, germans de Jesús i germans nostres.

dimensió social de l'església (20)

El compromís

Maria Antònia Llambias

Els cristians, que ens sentim profundament estimats per Déu, som cridats a retornar aquest amor al món per guarir-lo. Ens hem de comprometre amb el món, per sembrar la pau i la misericòrdia que Déu ens regala, en el cor dels que no coneixen aquest amor, que transforma, que salva a la humanitat, com ens ho mostra Jesús, que és el nostre Mestre i Senyor.

I com ens diu el Papa Francesc: "Déu s'ha compromès amb nosaltres. El seu primer compromís ha estat aquell de crear el món, i no obstant els nostres atemptats per destruir-lo -són tants- Ell

es compromet per mantenir-lo viu. Però el seu compromís més gran ha estat aquell de donar-nos a Jesús. Sí, Jesús és justament el compromís extrem que Déu ha assumit a favor nostre." Audiència

Jubilar (20 de febrer de 2016). A l'evangeli ens ho recorda també St. Joan: "Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna." (Jn 3,16)

El compromís de Déu amb nosaltres, que ens fa donació, fins i tot del seu fill estimat, ens ha de moure a sortir a l'encontre d'aquell que pateix, dels privats de dignitat, dels estrangers, dels malalts, per acollir-los amb bondat i restablir en ells l'esperança a l'estil de Jesús que era l'expressió vivent de la misericòrdia del Pare.

Fernando Martí Camps (20)
sacerdote, literato e historiador

Fernando Martí, literato

Guillermo Pons Pons

Una faceta importante y que, en cierto modo, coincide con la madurez de la laboriosa tarea desarrollada por el escritor Fernando Martí es su perspectiva de literato que, a base de sus conocimientos históricos desarrolla su imaginación componiendo relatos cargados de intuiciones acerca del pasado histórico menorquín que recrean el ambiente y la mentalidad especialmente de los siglos diecisiete y dieciocho.

Estas evocaciones serán seguidas con gusto por muchos lectores. Van reunidas especialmente en tres libros.

Uno lleva por título *Xilografies menorquines*, publicado en 1965. Afirma el autor que fue escrito en breves días y que no trata de hechos históricos concretos sino de situaciones imaginativas pero basadas en el ambiente menorquín de siglos pasados. Otra obra se titula *El rellotge de Caixa* (1967). Va tejiendo la imaginaria pose-

sión de un vetusto reloj que se une a la vida de muy diversos individuos o familias de muy variada categoría desde el siglo XVIII al XX. El tercer conjunto: *Estampes mallorquines del segle XVII*, presenta cuarenta relatos imaginativos basados en simples notas de la historia mallorquina de aquel siglo tan conocido por el autor. Estas tres breves colecciones desuellan por el estilo nítido y sugerente de un culto y experto narrador.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana

Dg. 3, El Cos i la Sang de Crist (S): Ex 24, 3-8 / Sal 115 / He 9, 11-15 / Mc 14, 12-16. 22-26.

DI. 4, Fèria: 2Pe 1, 1-7 / Sal 90 / Mc 12, 1-12.

Dt. 5, Sant Bonifaci, bisbe i màrtir (MO): 2Pe 3, 12-15a. 17-18 / Sal 89 / Mc 12, 13-17.

Dc. 6, Fèria: 2Tm 1, 1-3. 6-12 / Sal 122 / Mc 12, 18-27.

Dj. 7, Fèria: 2Tm 2, 8-15 / Sal 24 / Mc 12, 28b-34.

Dv. 8, Sagrat Cor de Jesús (S): Dt 7, 6-11 / Sal 102 / IJo 4, 7-16 / Mt 11, 25-30.

Ds. 9, Cor Immaculat de Maria (MO): IR 19, 19-21 / Sal 15 / Lc 2, 41-51.

Dg. 10, X de Durant l'Any: Gn 3, 9-15 / Sal 130 / Cor 4, 13-5, 1 / Mc 3, 20-35.

Vetllar esperant l'Esperit

El passat 20 de maig vam celebrar la diada de Pentecosta, que culmina el temps de Pasqua amb la recepció de l'Esperit. Com és costum des de fa uns anys, el grup Música i Evangeli va organitzar una

vetlla de pregària per tal de preparar el nostre cor per rebre el do de l'Esperit Sant que ens omple de vida, ens treu les pors i ens fa testimonis valents de Crist ressuscitat.

La celebració va començar a l'Església del Carme de Maó, amb les portes ben obertes i amb el foc encès tot demanant que la claror del Ressuscitat no es dissipés. Després amb les lectures i els cants meditatisms vam poder entrar en el sentit de la festa. Després de la proclamació de l'Evangeli i de l'homília vam poder renovar les promeses del baptisme i rebre l'aspersió de l'aigua, recordant el dia en el qual l'Esperit va entrar dins nosaltres. Després, agafant foc dels dons del Paràclit vam estrènyer els llaços com a comunitat i vam acabar tot pregant per les necessitats de l'Església i el món.

(Del Full parroquial del Carme i Sant Francesc de Maó)

agenda

Trobades fi de curs de Vida Creixent

El dijous 7 de juny, el moviment diocesà Vida Creixent organitza unes trobades de fi de curs per arxiprestats:

- A Ferreries: Celebració de l'Eucaristia a les 12 h, a l'església de Santa Maria.
- A Maó: A la parròquia del Carme, a les 12 h, Celebració de l'Eucaristia.
- A Ciutadella, a la parròquia de Sant Rafel, a les 12.30 h, celebració de l'Eucaristia.

Trobada Diocesana "Discernir per evangelitzar"

El Bisbe de Menorca convoca a participar en la trobada diocesana: "Discernir per evangelitzar". Serà el moment de presentar les conclusions del nostre procés de reflexió i també les línies principals de treball de la nostra Diòcesi durant els pròxims anys.

Dissabte dia 9 de juny de 10.30 a 13.30 h, al Teatre dels Salesians, a Ciutadella,

XXIII Festa de Primavera

La parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior organitza la XXIII Festa de Primavera amb l'objectiu de recaptar fons per a la rehabilitació de l'església parroquial. Amb diferents actuacions musicals i venda de menjars. Divendres 8 de juny a partir de les 18 h, a Dalt Sant Pere Nou (Alaior).

Excursió Parròquia Alaior

La parròquia de Sant Eulàlia d'Alaior organitza una excursió parroquial a Son Putxet. Allà es farà la celebració de l'Eucaristia i paella comunitària. Apuntar-se a l'església fins dia 8 de juny. Diumenge 10 de juny, a les 11.30 h la sortida.

Exposició Bisbe Sever

Amb motiu del 1600 aniversari de la carta encíclica del Bisbe Sever, es pot visitar l'exposició: **El Bisbe Sever i el seu entorn. Inicis del cristianisme a Menorca**. Fins el 31 d'octubre de 10 a 16 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella).

Viatge a Taizé

El Secretariat diocesà de joventut de Menorca, ha organitzat pel proper mes d'agost un viatge a Taizé (França) pels dies 11 a 19 d'agost. El preu del viatge és de 260 €. S'Anirà informant al llarg del mes de Juny, i es convocarà una reunió per tal de donar tots els detalls. Per a qualsevol informació poden dirigir-se a la següent adreça electrònica: secretariat.joventut.menorca@gmail.com o bé al telèfon: 650 321 465.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

El Bisbe rebutja les 'fake news' i demana un «periodisme de pau»

El passat 3 de maig, es reuniren al Toro una nodrida representació dels treballadors als diferents mitjans de comunicació de Menorca. En el col·loqui que va mantenir amb els periodistes de l'Illa el bisbe Francesc Conesa, en la línia del missatge del Papa Francesc amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials es va mostrar contrari a les 'fake news'. Aquestes notícies falses són informacions infundades, basades en dades inexistentes o distorsionades amb la finalitat d'enganyar i fins i tot manipular al lector per aconseguir determinats objectius, influenciar les decisions polítiques i aconseguir beneficis econòmics. El prelat va denunciar que aquestes 'mentides news' promouen actituds d'intolerància, odi i exclusió. Alhora, va propugnar un «periodisme de pau», sense negar l'existència de problemes

greus. Va advocar per un «periodisme sense fingiments, hostil a les falsedats i declaracions altisonants». Va reclamar Conesa un «periodisme fet per persones per a persones, com un servei per a tothom, especialment per als que no tenen veu; un periodisme que afavoreixi la comprensió dels conflictes i que aportï solucions alternatives a la violència verbal».

75è aniversari de la coronació de la Verge del Toro

La Diòcesi de Menorca ha iniciat oficialment els actes de celebració pel 75è aniversari de la coronació canònica de la Mare de Déu del Toro, i ho ha fet amb una missa al santuari que honora a la patrona de Menorca, així com amb la benedicció dels termes i els vents.

La celebració va ser presidida pel nunci apos-

tòlic Renzo Fratini, qui va acceptar la invitació del bisbe de Menorca, Francesc Conesa, per acompanyar l'Església de Menorca en aquesta data tan assenyalada.

La meteorologia adversa dels últims dies va deixar pas a un matí assolellat, el que va permetre celebrar les benediccions amb plena normalitat, al pati exterior des d'on, el nunci Fratini va ruixar amb aigua beneïda en direcció als quatre punts cardinals, de sud a nord i d'est a oest, alhora que s'alternaven diferents lectures dels evangelis.

Durant els propers mesos, les diferents parròquies i comunitats cristianes de l'Illa organitzaran peregrinacions al santuari, i s'organitzaran conferències al voltant de la Mare de Déu. Finalment, el dia 12 de setembre se celebrarà l'aniversari de la coronació.

La carta dels 1.600 anys de la fe cristiana

«La importància de la carta del bisbe Sever és que ens vincula a les nostres arrels, a l'origen i la vigència del cristianisme a Menorca», va afirmar el passat 5 de maig a Ciutadella el nunci apostòlic a Espanya, Renzo Fratini, en la inauguració de l'exposició «el bisbe Sever i el seu temps».

L'investigador Gabriel Julià, comissari de l'exposició dedicada a la carta encíclica del bisbe Sever, va explicar el seu contingut a les autoritats que van assistir a l'acte. Julià, que va definir el pastor de la seu episcopal de Ciutadella com el «primer geògraf i historiador menorquí», va al·ludir a les dades que aporta aquest document com a expressió de la «llavor cristiana a Menorca».

El bisbe Francesc Conesa va al·ludir a l'arribada de les relíquies de Sant Esteve i l'existència d'algunes esglésies a Ciutadella i als afores de Maó. «Aquestes dades -va prosseguir- són confirmades per les restes de basíliques pale-

ocristianes que es troben a la nostra Illa». Segons el bisbe Conesa aquestes basíliques, que constitueixen una singularitat de l'antiguitat cristiana a Menorca, «no estan prou estudiades ni han estat valorades com es mereixen. Potser perquè no se'ls veu rendiment turístic, aquestes basíliques, testimoni preciós de la fe dels menorquins, romanen sense ser protegides ni promocionades».

L'exposició romandrà oberta al convent de Sant Agustí (Seminari).

